

हरिमीडेस्तोत्रम् (शङ्कराचार्यविरचितम्)

{॥ हरिमीडेस्तोत्रम् (शङ्कराचार्यविरचितम्) ॥}

स्तोष्ये भक्त्या विष्णुमनादिं जगदादिं यस्मिन्नेतत्संसृतिचक्रं ब्रमतीथम् ।
यस्मिन् दृष्टे नश्याति तत्संसृतिचक्रं तं संसारध्वान्तविनाशं हरिमीडे ॥ १ ॥

यस्यैकांशादिथमशेषं जगदेतत् प्रादुर्भूतं येन पिनद्धं पुनरिथम् ।
येन व्याप्तं येन विबुद्धं सुखदुःखैस्तुं संसारध्वान्तविनाशं हरिमीडे ॥ २ ॥

सर्वज्ञो यो यश्च हि सर्वः सकलो यो यश्चानन्दोहनस्तुगुणो यो गुणधामा ।
यश्चाहव्यक्तो व्यस्तसमस्तः सदसद्यस्तुं संसारध्वान्तविनाशं हरिमीडे ॥ ३ ॥

यस्मादन्यां नास्त्यपि नैवंग परमार्थं दृश्यादन्यो निर्विषयज्ञानमयत्वात् ।
ज्ञातृज्ञानज्जेयविहीनोऽपि सदा ज्ञस्तुं संसारध्वान्तविनाशं हरिमीडे ॥ ४ ॥

आचार्येभ्यो लब्धसुसूक्ष्माहृततत्त्वा वैराग्येणाभ्यासबलाच्चैव द्रष्टिन्ना ।
भक्त्यैकाग्रध्यानपरां यं विद्वरीशं तं संसारध्वान्तविनाशं हरिमीडे ॥ ५ ॥

प्राणानायमेयामिति चित्तं हृदि रुद्ध्वा नान्यत्सुद्ध्वा तत्पुनरत्रैव विलाप्य ।
स्त्रीणे चित्ते भादृशिरस्मीति विद्वर्यं तं संसारध्वान्तविनाशं हरिमीडे ॥ ६ ॥

यं ब्रह्माख्यं देवमनन्यं परिपूर्णं हृत्स्थं भक्तैर्लभ्यमजं सूक्ष्ममतर्क्यम् ।

ध्यात्वात्सुखं ब्रह्मविदो यं विद्वरीशं तं संसारध्वान्तविनाशं हरिमीडे ॥ १ ॥

मात्रातीतं स्वात्तुविकाशात्तुविवोधं ज्ञेयातीतं ज्ञानमयं हृद्यपलभ्यम् ।

भावग्रहानन्दमनन्यं च विद्वर्यं तं संसारध्वान्तविनाशं हरिमीडे ॥ ८ ॥

यद्यद्वेद्यं वस्तुसतत्त्वं विषयाख्यं तत्तद्वह्नैवेति विदित्वा तदहं च ।

ध्यायन्त्येवं यं सनकाद्या मुनयोऽजं तं संसारध्वान्तविनाशं हरिमीडे ॥ ९ ॥

यद्यद्वेद्यं तत्तदहं नेति विहाय स्वात्तुज्योतिर्ज्ञानमयानन्दमवाप्य ।

तस्मिन्नस्मित्यात्तुविदो यं विद्वरीशं तं संसारध्वान्तविनाशं हरिमीडे ॥ १० ॥

हित्वा हित्वा दृश्यमेशं सबिकल्लं मत्वा शिष्टं भादृशिमात्रं गगनाभम् ।

त्यक्त्वा देहं यं प्रविशन्त्युच्यतभक्तान्तं संसारध्वान्तविनाशं हरिमीडे ॥ ११ ॥

सर्वत्रास्ते सर्वशरीरी न च सर्वः सर्वं वेत्त्येवेह न यं वेत्ति हि सर्वः ।

सर्वत्रान्तर्गमितयेथं यमयन् यस्तं संसारध्वान्तविनाशं हरिमीडे ॥ १२ ॥

सर्वं दृष्ट्वा स्वात्तुनि युक्त्या जगदेतद् दृष्ट्वात्मानं चैवमजं सर्वजनेषु ।

सर्वात्त्रैकोऽस्मीति विद्वर्यं जनहृत्सुखं तं संसारध्वान्तविनाशं हरिमीडे ॥ १३ ॥

सर्वत्रैव पश्याति जिह्वत्यथ भुङ्क्ते स्पष्टा श्रोता बुध्यति चेत्याहरिमं यम् ।

साम्नी चास्ते कर्तृषु पश्यान्निति चान्ये तं संसारध्वान्तविनाशं हरिमीडे ॥ १४ ॥

पश्यान् शृण्वन्नत्र विजानन् रसयन् सन् जिघ्रन् विब्रद्धेहमिमं जीवतयेथम् ।
इत्यात्मानं यं विद्वरीशं विषयञ्जं तं संसारध्वान्तविनाशं हरिमिडे ॥ १५ ॥

जाग्रद् दृष्ट्वा स्थूलपदार्थानथ मायां दृष्ट्वा स्वप्नेहथाहपि सुषुप्तौ सुखनिद्राम् ।
इत्यात्मानं वीक्ष्य मुदास्ते च तुरीये तं संसारध्वान्तविनाशं हरिमिडे ॥ १६ ॥

पश्यांश्च शुद्धेहप्यङ्गुर एको गुणभेदान् नानाकारान् स्फाटिकवद्भाति विचित्रः ।
तिन्नश्चिन्नश्चायमजः कर्मफलैर्यस्तं संसारध्वान्तविनाशं हरिमिडे ॥ १७ ॥

ब्रह्मा विष्णु रूद्रहताशौ रविचन्द्राविन्दो वायुर्यं इतीथं परिकल्प्य ।
एकं सन्तं यं बहुधात्मतिभेदात् तं संसारध्वान्तविनाशं हरिमिडे ॥ १८ ॥

सत्यं ज्ञानं शुद्धमनन्तं व्यतिरिक्तं शान्तं गूढं निष्कलमानन्दमनन्यम् ।
इत्याहादौ यं वरुणोहसौ भृगवेहजं तं संसारध्वान्तविनाशं हरिमिडे ॥ १९ ॥

कोशानेतान् पञ्च रसादीनतिहाय ब्रह्मास्मीति स्वात्मानि निश्चित्य दृशिस्थः ।
पित्रा शिष्टो वेद भृगुर्यं यजुरन्ते तं संसारध्वान्तविनाशं हरिमिडे ॥ २० ॥

येनाविष्टो यस्य च शक्त्या यदधीनः स्फेद्रेह्यं कारयिता जन्तुषु कर्तुः ।
कर्ता भोज्जात्वात्र हि यच्छक्त्यधिकत्तं संसारध्वान्तविनाशं हरिमिडे ॥ २१ ॥

सृष्ट्वा सर्वं स्वात्तुतयेवेथमतर्क्यं व्याप्याथान्तः कृत्स्नमिदं सृष्टमशेषम् ।

सक तयत्ताभूतपरमात्मा स य एकसुतं संसारध्वान्तविनाशं हरिमीडे ॥ २२ ॥

वेदांतेश्चाध्यात्त्रिकशांस्त्रैश्च पुराणैः शांस्त्रैश्चान्यैः सातृततत्रैश्च यमीशम् ।

दृष्ट्वाथान्तश्चेतसि बुद्ध्या विविशुर्यं तं संसारध्वान्तविनाशं हरिमीडे ॥ २३ ॥

श्रद्धाभक्तिध्यानशमादौर्यतमानैर्ज्जातुं शक्यो देव ईहेवाशु य ईशः ।

दुर्विजेयो जन्मशतैश्चाहपि विना तैस्तुं संसारध्वान्तविनाशं हरिमीडे ॥ २४ ॥

यस्यातर्क्यं स्वात्त्रुविभूतेः परमार्थं सर्वं खञ्चित्यत्र निरुक्तं श्रुतिविद्धिः ।

तज्जादिद्वादश्वितरङ्गाभमभिन्नं तं संसारध्वान्तविनाशं हरिमीडे ॥ २५ ॥

दृष्ट्वा गीतास्मरतत्रुं विधिनाजं भक्त्या गुर्व्याहलत्रु हृदिस्थं दृशिमात्रम् ।

ध्यात्वा तस्मिन्नस्म्यहमित्यत्र विदुर्यं तं संसारध्वान्तविनाशं हरिमीडे ॥ २६ ॥

क्लेशज्जत्रुं प्राप्य विभुः पञ्चमुखैर्यो भुङ्क्तेहज्जत्रुं तोग्यपदार्थान् प्रकृतिस्थः ।

क्लेशे क्लेशेहस्त्रिन्दुवदेको बह्वशास्ते तं संसारध्वान्तविनाशं हरिमीडे ॥ २७ ॥

युक्त्यालोड्य व्यासवचांस्यत्र हि लत्रुः क्लेशक्लेशज्जत्रुंरविद्धिः पुरुषाथ्यः ।

योहहं सोहसौ सोहस्म्यहमेवेति विदुर्यं तं संसारध्वान्तविनाशं हरिमीडे ॥ २८ ॥

एकीकृत्यानेकशरीरस्थमिमं ज्जत्रुं यं विज्जायेहैव स एवाशु भवन्ति ।

यस्मिंलीना नेह पुनर्जन्म लभन्ते तं संसारध्वान्तविनाशं हरिमीडे ॥ २९ ॥

द्वन्द्वैकत्वं यच्च मधुब्राह्मणवाक्यैः कृत्वा शक्रेणपासनमासाद्य विभूत्या ।

योहसौ सोहहं सोहस्यहमेवेति विद्वर्यं तं संसारध्वान्तविनाशं हरिमीडे ॥ ७० ॥

योहयं देहे चेष्टयिताहस्तःकरणस्थः सूर्ये चासौ तापयिता सोहस्यहमेव ।

इत्यात्त्रैक्योपासनया यं विद्वरीशं तं संसारध्वान्तविनाशं हरिमीडे ॥ ७१ ॥

विज्ञानांशो यस्य सतः शक्त्यधिकृतो बुद्धिर्बुध्यत्यत्र बहिर्बोध्यपदार्थान् ।

नैवान्तःस्थं बुध्यति तं बोधयितारं तं संसारध्वान्तविनाशं हरिमीडे ॥ ७२ ॥

कोहयं देहे देव इतीशं सुविचार्यं ज्ञाता श्रोताहहनन्दयिता चैष हि देवः ।

इत्यालोच्यं ज्ञांश इहास्मीति विद्वर्यं तं संसारध्वान्तविनाशं हरिमीडे ॥ ७३ ॥

को ह्येवान्यादात्तुनि न स्यादयमेष ह्येवानन्दः प्राणिति चापानिति चेति ।

इत्यस्तित्वं वक्तुपपत्त्या श्रुतिरेषा तं संसारध्वान्तविनाशं हरिमीडे ॥ ७४ ॥

प्राणो बाहहं वाक्श्रवणादीनि मनो वा बुद्धिर्बाहं व्यस्त उताहोहपि समस्तः ।

इत्यालोच्यं ज्ञप्तिरिहास्मीति विद्वर्यं तं संसारध्वान्तविनाशं हरिमीडे ॥ ७५ ॥

नाहं प्राणो नैव शरीरं न मनोहहं नाहं बुद्धिर्नाहमहङ्कारधियौ च ।

योहत्र ज्ञांशः सोहस्यहमेवेति विद्वर्यं तं संसारध्वान्तविनाशं हरिमीडे ॥ ७६ ॥

सत्तामात्रं केवलविज्ञानमजं सत् सृष्ट्वां नित्यं तत्त्वमसीत्यात्सुताय ।

साम्नामन्ते प्राह पिता यं विभुमाद्यं तं संसारध्वान्तविनाशं हरिमीडे ॥ ७७ ॥

मूर्तामूर्ते पूर्वमपोह्याथ समाधौ दृश्यां सर्वं नेति च नेतीति विहाय ।

चैतन्यांशे स्वात्तुनि सन्तं च विद्वयं तं संसारध्वान्तविनाशं हरिमीडे ॥ ७८ ॥

उतं प्रोतं यत्र च सर्वं गगनान्तं योहस्थूलाहनवादिषु सिद्धोहम्बरसङ्गः ।

ज्जाताहतोहन्या नेत्युपलभ्या न च वेद्यान्तं संसारध्वान्तविनाशं हरिमीडे ॥ ७९ ॥

तावत्सर्वं सत्यमिवाभाति यदेतद् यावत्साहस्यीत्यात्तुनि यो ज्जा न हि दृष्टः ।

दृष्टे यस्मिन्सर्वमसत्यं भवतीदं तं संसारध्वान्तविनाशं हरिमीडे ॥ ८० ॥

रागामुक्तं लोहयुतं हेम यथाग्नौ योगाष्टाङ्गेरुज्ज्वलितज्ज्ञानमयाग्नौ ।

दग्धात्तानं ज्जं परिशिष्टं च विद्वयं तं संसारध्वान्तविनाशं हरिमीडे ॥ ८१ ॥

यं विज्ज्ञानज्योतिषमाद्यं सुविभान्तं हृदयर्केन्द्रग्लोकसमीड्यं तडिदाभम् ।

भक्त्याहंराधेहैव विशन्त्यात्तुनि सन्तं तं संसारध्वान्तविनाशं हरिमीडे ॥ ८२ ॥

पायाद्भक्तं स्वात्तुनि सन्तं पुरुषं यो भक्त्या स्तौतीत्याङ्गिरसं विष्णुरिमं माम् ।

इत्यात्तानं स्वात्तुनि संहृत्य सदैकन्तं संसारध्वान्तविनाशं हरिमीडे ॥ ८३ ॥

इत्थं स्तोत्रं भक्तजनेड्यं भवतीतिध्वान्तार्काभं भगवत्पादीयमिदं यः ।

विश्लोर्लोकं पठति शृणोति ब्रजति ज्जा ज्ज्ञानं ज्ज्येयं स्वात्तुनि चाप्नोति मनुष्यः ॥ ८४ ॥

इति श्रीमच्छंकरभगवतः कृतः हरिमीडेस्तोत्रम् समाप्तम् ॥

Proofread by Swamini Tattvapriyananda tattvapriya3108 at gmail com

Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

Last updated त्oday

<http://sanskritdocuments.org>

Harimide Stotram (By Sri Adi Shankaracharya Swami) Lyrics in Bengali PDF

% File name : harimIDestotra.itx

% Location : doc_vishhnu

% Language : Sanskrit

% Subject : philosophy/hinduism/religion

% Proofread by : Swamini Tattvapriyananda tattvapriya3108 at gmail com

% Latest update : June 27, 2015

% Send corrections to : Sanskrit@cheerful.com

% Site access : <http://sanskritdocuments.org>

%

% This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study

% and research. The file is not to be copied or reposted for promotion of

% any website or individuals or for commercial purpose without permission.

% Please help to maintain respect for volunteer spirit.

%

We acknowledge well-meaning volunteers for Sanskritdocuments.org and other sites to have built the collection of Sanskrit texts.

Please check their sites later for improved versions of the texts.

This file should strictly be kept for personal use.

PDF file is generated [December 10, 2015] at Stotram Website